



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

3. října 2013 *

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 74 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 odst. 1 první a třetí pododstavec — Námitky majitele starší ochranné známky — Existence ochranné známky — Důkazy předložené na podporu námitek po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem — Nezohlednění — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Ustanovení, které by stanovilo jinak — Okolnosti, které brání zohlednění dalších nebo doplňkových důkazů“

Ve věci C-120/12 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 28. února 2012,

Bernhard Rintisch, s bydlištěm v Bottrop (Německo), zastoupený A. Dreyerem, Rechtsanwalt,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupený G. Schneiderem, jako zmocněncem,

žalovaný v prvním stupni,

Bariatric Europe Inc. SAS, se sídlem v Guilhaum (Francie),

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen (zpravodaj), předseda senátu, J. Malenovský, U. Løhmus, M. Safjan a A. Prechal, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 16. května 2013,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 B. Rintisch se svým kasačním oprávněným prostředkem domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 16. prosince 2011, Rintisch v. OHIM – Bariatrix Europe (PROTI SNACK) (T-62/09, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunal zamítl jeho žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 15. prosince 2008 (věc R 740/2008-4) (dále jen „sporné rozhodnutí“), týkajícího se námitkového řízení mezi navrhovatelem a společností Bariatrix Europe Inc. SAS.

Právní rámec

- 2 Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) bylo zrušeno a nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1), které vstoupilo v platnost dne 13. dubna 2009. Projednávaný spor se však s ohledem na dobu rozhodnou z hlediska skutkového stavu řídí i nadále nařízením č. 40/94.
- 3 Nařízení č. 40/94 se provádí nařízením Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1041/2005 ze dne 29. června 2005 (Úř. věst. L 172, s. 4, dále jen „prováděcí nařízení“).

Nařízení č. 40/94

- 4 Článek 74 odst. 2 nařízení č. 40/94 stanoví, že „Úřad nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.“

Prováděcí nařízení

- 5 Pravidlo 19 prováděcího nařízení stanoví:

„1. Úřad poskytne osobě, která námitky podala, příležitost uvést skutečnosti, důkazy a argumenty na podporu svých námitek nebo na doplnění jakýchkoliv skutečností, důkazů a argumentů, které již byly předloženy podle pravidla 15 odst. 3, ve lhůtě, kterou stanoví a která bude činit alespoň dva měsíce ode dne, kdy bude námitkové řízení považováno za zahájené v souladu s pravidlem 18 odst. 1.

2. Ve lhůtě uvedené v odstavci 1 předloží osoba, která námitky podala, i důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany své starší známky nebo staršího práva a důkazy o svém oprávnění podat námitky. Osoba, která námitky podala, předloží zejména tyto důkazy:

- a) jsou-li námitky založeny na ochranné známce, která není ochrannou známkou Společenství, důkazy o jejím podání nebo zápisu, a to tak, že předloží:

[...]

- ii) je-li ochranná známka zapsána, kopii příslušného osvědčení o zápisu, a případně nejnovějšího osvědčení o obnově zápisu, které prokazuje, že ochranná známka je chráněna i po lhůtě uvedené v odstavci 1 a jakémkoliv jejím prodloužení, nebo rovnocenné dokumenty vystavené orgánem, u něhož byla přihláška ochranné známky zapsána;

[...]

3. Informace a důkazy uvedené v odstavcích 1 a 2 budou v jazyce řízení nebo budou doprovázeny překladem. Překlad bude předložen ve lhůtě stanovené pro podání originálu.
 4. Úřad nebude brát v úvahu písemná podání a dokumenty nebo jejich části, které nebyly předloženy nebo přeloženy do jazyka řízení ve lhůtě stanovené úřadem.“
- 6 Pravidlo 20 tohoto nařízení, nadepsané „Přezkoumání [průzkum] námitek“, v odstavci 1 stanoví:

„Neprokáže-li do uplynutí lhůty uvedené v pravidle 19 odst. 1 osoba, která námitky podala, existenci, platnost a rozsah ochrany své starší známky nebo staršího práva a své oprávnění k podání námitek, budou námitky zamítnuty [odmítnuty] jako neodůvodněné.“

- 7 Pravidlo 50 uvedeného nařízení, nadepsané „Projednání odvolání“, v odstavci 1 stanoví:

„Není-li stanoveno jinak, použijí se ustanovení o řízení před oddělením, které vydalo rozhodnutí, proti kterému bylo podáno odvolání, přiměřeně i pro odvolací řízení.

[...]

Směřuje-li odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, omezí senát přezkum odvolání na skutečnosti a důkazy předložené ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením v souladu s nařízením [č. 40/94] a těmito pravidly, pokud se senát nedomnívá, že by měly být vzaty v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy podle čl. 74 odst. 2 [uvedeného] nařízení.“

Nařízení č. 1041/2005

- 8 V bodě 7 odůvodnění nařízení č. 1041/2005 je uvedeno:

„Ustanovení týkající se námitkového řízení by měla být zcela přeformulována tak, aby byly stanoveny požadavky na přípustnost, jasné určeny právní následky nedostatků a aby byla ustanovení chronologicky uspořádána podle průběhu řízení.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 9 Tribunál uvedl skutečnosti předcházející sporu v bodech 1 až 16 napadeného rozsudku následovně:

„1 Dne 17. března 2006 společnost Bariatrix Europe Inc. SAS podala u [OHIM] přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení [...] č. 40/94 [...]

2 Ochranou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení PROTI SNACK.

3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají zejména do tříd 5, 29 a 32 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků [...]

[...]

5 Dne 9. března 2007 [...] B. Rintisch [...] podal proti zápisu přihlášené ochranné známky na základě článku 42 nařízení č. 40/94 [...] námitky týkající se výrobků uvedených v bodě 3 výše.

6 Námitky byly založeny zejména na následujících starších právech:

- německé slovní ochranné známce PROTIPLUS, jejíž přihláška byla podána dne 4. prosince 1995 a byla zapsána dne 20. května 1996 pod číslem 39549559, vztahující se na výrobky spadající do tříd 29 a 32;
- německé slovní ochranné známce PROTI, jejíž přihláška byla podána dne 22. ledna 1997 a byla zapsána dne 3. března 1997 pod číslem 39702429, vztahující se na výrobky spadající do tříd 29 a 32;
- německé obrazové ochranné známce [...], jejíž přihláška byla podána dne 24. února 1996 a byla zapsána dne 5. března 1997 pod číslem 39608644, vztahující se na výrobky spadající do tříd 29 a 32 [...]

[...]

- 8 [B. Rintisch] za účelem prokázání existence a platnosti starších ochranných známek uvedených v bodě 6 výše připojil ke sdělení o námitce zaprvé osvědčení o zápisu vydaná Deutsches Patent- und Markenamt (německý úřad pro patenty a ochranné známky), pocházející z března 1996, z října 1996 a z března 1997 a zadruhé výpisy z on-line rejstříku Deutsches Patent- und Markenamt ze dne 8. ledna 2007, na nichž byl pro každou ze starších ochranných známek uveden pod rubrikou ‚Letzter Verfahrensstand‘ (poslední procesní etapa) zápis ‚Marke eingetragen‘ (ochranné známky zapsány), a v případě starších ochranných známek č. 39549559 a č. 39608644 byla pod rubrikou ‚Verlängerungsdatum‘ (datum obnovy zápisu) uvedena data z roku 2006. Překlad do jazyka řízení byl předložen pouze v případě osvědčení o zápisu každé ze starších ochranných známek.
- 9 Dne 26. dubna 2007 OHIM sdělil [B. Rintischovi] [...] datum zahájení kontradiktorní fáze námitkového řízení. V tomto sdělení OHIM [B. Rintischovi] oznámil, že předložení osvědčení o obnově zápisu je nezbytné, pokud jde o ochranné známky, k jejichž zápisu došlo před více než deseti lety. Rovněž uvedl, že je třeba existenci a platnost starších ochranných známek uplatněných na podporu námitky prokázat úředními dokumenty přeloženými do jazyka řízení. V této souvislosti OHIM stanovil lhůtu k předložení, která uplynula dne 27. srpna 2007. Konečně OHIM upozornil [B. Rintische] na to, že v případě, že v požadované lhůtě důkazy týkající se existence a platnosti starších ochranných známek nepředloží, budou námitky odmítnuty a nebudou meritorně prozkoumány v souladu s pravidlem 20 odst. 1 [prováděcího] nařízení.
- 10 Dne 25. září 2007 [B. Rintisch] předložil OHIM pro každou ze starších ochranných známek zejména výpis z on-line rejstříku a prohlášení Deutsches Patent- und Markenamt, k nimž byl připojen překlad posledně uvedeného prohlášení do jazyka řízení. Prohlášení uvádělo, že uvedené starší ochranné známky byly k datu předcházejícímu podání sdělení o námitce předmětem obnovy zápisu do roku 2015, 2016 a 2017.
- 11 Dne 31. března 2008 námitkové oddělení námitky odmítlo z důvodu, že [B. Rintisch] ve stanovené lhůtě neposkytl důkaz o existenci a platnosti starších ochranných známek uplatněných na podporu námitky. Nejprve mělo námitkové oddělení za to, že i když lze na základě osvědčení připojených jako příloha ke sdělení o námitce ze dne 9. března 2007 konstatovat, že starší ochranné známky byly předmětem zápisu v roce 1995, 1996 a 1997, není to dostačující k prokázání jejich platnosti ke dni 27. srpna 2007 [...]. Kromě toho mělo námitkové oddělení za to, že v souladu s pravidlem 19 odst. 4 [prováděcího] nařízení nemohou být výpisy z on-line rejstříku, pocházející ze dne 8. ledna 2007, brány v úvahu pro účely prokázání obnovy zápisu starších ochranných známek, neboť nebyly přeloženy do jazyka řízení. Konečně pokud jde o dokumenty předložené dne 25. září 2007, námitkové oddělení je odmítlo zohlednit na základě pravidla 20 odst. 1 [prováděcího] nařízení z důvodu jejich opožděného předložení.

- 12 Dne 8. května 2008 [B. Rintisch] podal proti rozhodnutí námitkového oddělení u OHIM odvolání na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 [...]. V rámci tohoto odvolání [B. Rintisch] odvolací senát požádal, aby zamítl zápis přihlášené ochranné známky na základě existence nebezpečí záměny. Za tímto účelem k odůvodnění odvolání přiložil dokumenty předložené dne 25. září 2007 u námitkového oddělení.
- 13 Čtvrtý odvolací senát OHIM [sporným rozhodnutím] odvolání odmítl, aniž námitky meritorně prozkoumal. Měl za to, že námitkové oddělení správně dospělo k závěru, že navrhovatel existenci a platnost starších ochranných známek uplatněných na podporu námitek neprokázal řádně ve stanovených lhůtách.
- 14 Odvolací senát měl konkrétně za to, že osvědčení o zápisu přiložená jako příloha ke sdělení o námitce ze dne 9. března 2007 nestačí k prokázání, že starší ochranné známky byly stále platné v okamžiku, kdy byly námitky podány. Dále pak měl za to, že skutečnost, že nebyl předložen překlad výpisů z on-line rejstříku ze dne 8. ledna 2007, představuje sama o sobě dostatečné odůvodnění k odmítnutí jejich zohlednění.
- 15 Odvolací senát měl rovněž za to, že dokumenty předané dne 25. září 2007 nemohou být vzaty v úvahu z důvodu, že byly předloženy po 27. srpnu 2007, a sice datu uplynutí lhůty stanovené OHIM.
- 16 Konečně podle odvolacího senátu námitkové oddělení ani on sám neměly prostor pro uvážení založený na čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94 [...], pokud jde o zohlednění dokumentů, které nebyly předloženy před uplynutím lhůty stanovené OHIM, a to s ohledem na pravidlo 20 odst. 1 [prováděcího] nařízení, které výslovně ukládá odmítnutí odvolání v případě opožděného předložení důkazních materiálů. Odvolací senát dodal, že v každém případě i kdyby bylo třeba mít za to, že má posuzovací pravomoc k přijetí či nepřijetí dokumentů předložených před námitkovým oddělením opožděně, vykonal by ji v neprospech [B. Rintische] [...]"

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 10 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. února 2009 podal B. Rintisch žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí.
- 11 Na podporu této žaloby vznesl tři žalobní důvody, z nichž pouze druhý je předmětem projednávaného kasačního opravného prostředku. Tento důvod vycházel z toho, že odvolací senát porušil čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94, jakož i ze zneužití pravomoci.
- 12 Tribunál poté, co v bodech 30 a 31 napadeného rozsudku připomněl, když odkázal na rozsudek ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul (C-29/05 P, Sb. rozh. s. I-2213, bod 42), že z čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94 vyplývá, že obecně platí, není-li stanoveno jinak, že předložení skutečností a důkazů účastníky řízení je stále možné i po uplynutí lhůt, kterým podléhá takové předložení podle ustanovení uvedeného nařízení, a že OHIM nic nezakazuje přihlédnout ke skutečnostem a důkazům, které byly takto opožděně uvedeny nebo předloženy, první část daného žalobního důvodu uvedeného B. Rintischem zamítl, když v bodech 32 až 41 napadeného rozsudku uvedl v podstatě následující:

„32 [...] [M]ožnost, že účastníci řízení před OHIM předloží skutečnosti a důkazy po uplynutí lhůt stanovených za tímto účelem, je podmíněna tím, že není stanoveno jinak. [...]"

33 V projednávané věci měl odvolací senát za to [...], že existuje výslovné ustanovení stanovící něco jiného, na základě něhož je v souladu s judikaturou zamítnutí námitek imperativní, a není pouhou možností v rámci diskreční pravomoci OHIM. Podle něj pravidlo 20 odst. 1 [prováděcího] nařízení, které se před ním použije na základě pravidla 50 odst. 1 téhož nařízení, bránilo výkonu diskreční pravomoci stanovené v čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94.

[...]

36 Z kombinovaného výkladu [pravidla 20 odst. 1 a pravidla 50 odst. 1 prvního a třetího pododstavce prováděcího nařízení] vyplývá, že pokud není stanoveno jinak, je odvolací senát povinen použít pravidlo 20 odst. 1 [prováděcího] nařízení v rámci řízení před ním a z tohoto důvodu mít za to, že předložení důkazů, které mají prokázat existenci, platnost a rozsah ochrany starší ochranné známky po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem OHIM způsobuje odmítnutí námitek, aniž by měl v tomto ohledu posuzovací pravomoc [...]

37 [B. Rintisch] tvrdí, že pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec *in fine* [prováděcího] nařízení, a konkrétně odkaz, který je v něm stanoven na čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94, odpovídá právě ustanovení stanovujícímu něco jiného, které v každém případě brání tomu, aby se pravidlo 20 odst. 1 téhož nařízení použilo v řízeních u odvolacího senátu. Tento argument však přijmout nelze.

38 Úvodem je třeba uvést, že jelikož byly námitky podány dne 9. března 2007, je zněním [prováděcího] nařízení použitelným v projednávané věci znění platné po změně provedené nařízením [...] č. 1041/2005 [...]. Podle bodu 7 odůvodnění posledně uvedeného nařízení je konkrétně jedním z cílů této změny zcela přeformulovat ustanovení týkající se námitkového řízení, aby byly jasně mezi jinými aspekty určeny právní následky vyplývající z procesních nedostatků.

39 Připuštění výkladu uvedeného [B. Rintischem], kromě nebezpečí, že by se uplatnila argumentace v kruhu týkající se dotčených ustanovení, by přitom mělo za následek podstatné omezení působnosti pravidla 20 odst. 1 [prováděcího] nařízení, v platném znění.

40 Pokud by totiž důkazy směřující k prokázání existence, platnosti a rozsahu ochrany starší ochranné známky – které v souladu s novým zněním pravidla 20 odst. 1 [prováděcího] nařízení, použitelným na projednávanou věc, námitkové oddělení zohlednit nemůže, jsou-li předloženy opožděně – odvolací senát přesto zohlednit mohl na základě diskreční pravomoci podle čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94, právní následek stanovený výslovným způsobem v nařízení č. 1041/2005 pro tento typ nedostatků, a sice odmítnutí odvolání, by mohl být v určitých případech zbaven užitečného účinku.

41 Je tedy třeba mít za to, že odvolací senát nepochybil, když měl za to, že za okolností projednávané věci existuje ustanovení, které brání zohlednění důkazů, které [B. Rintisch] předložil u OHIM opožděně, a že tudíž neměl žádný prostor pro uvážení na základě čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94.“

13 Tribunál následně zamítl druhou část druhého žalobního důvodu z následujícího důvodu:

„47 [...] [P]okud jde o údajné zneužití pravomoci, kterého se dopustil odvolací senát, je nutno konstatovat, že žaloba nesplňuje minimální požadavky stanovené v článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a v čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu k tomu, aby byla vytýkaná skutečnost přípustná [...]. V projednávané věci žalobcem vytýkaná skutečnost, jak byla uvedena v žalobě, konkrétně neobsahuje žádnou argumentaci směřující k prokázání, jakým způsobem měl odvolací senát svou pravomoc zneužít. Tuto vytýkanou skutečnost je tedy třeba prohlásit za nepřipustnou.“

- 14 Tribunál zamítl rovněž ostatní žalobní důvody uplatněné B. Rintischem na podporu jeho žaloby, a proto tuto žalobu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 15 B. Rintisch se svým kasačním opravným prostředkem domáhá, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a uložil OHIM náhradu nákladů řízení.
- 16 OHIM navrhuje, aby byl kasační opravný prostředek zamítnut a aby byla B. Rintischovi uložena náhrada nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 17 Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel uplatňuje dva důvody, vycházející z porušení čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94 a z toho, že odvolací senát zneužil svou pravomoc.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94

Argumentace účastníků řízení

- 18 B. Rintisch tvrdí, že Tribunál čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94 a pravidlo 50 odst. 1 prováděcího řízení vyložil nesprávně.
- 19 Uvádí tak, že Tribunál opomněl použít pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec prováděcího nařízení, přičemž jde o speciální ustanovení k přezkumu odvolání, které stanoví výslovně použití čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94, a které tedy přiznává odvolacímu senátu posuzovací pravomoc k určení, zda je či není třeba vzít v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti, anebo důkazy. Kromě toho Tribunál nesprávně neprovedl rozlišení mezi novými skutečnostmi a opožděným předložením dalších nebo doplňkových skutečností a důkazů ve smyslu pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce prováděcího nařízení.
- 20 OHIM výklad relevantních ustanovení navržený navrhovatelem zpochybňuje. Má za to, že Tribunál správně uvedl, že pravidlo 20 odst. 1 prováděcího nařízení musí být považováno za ustanovení, které stanoví jinak ve smyslu výše uvedeného rozsudku OHIM v. Kaul, neboť jde o kogentní ustanovení, které zavádí nevratnou lhůtu.

Závěry Soudního dvora

- 21 Článek 74 odst. 2 nařízení č. 40/94 stanoví, že OHIM nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.
- 22 Jak uvedl Soudní dvůr, ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že obecně platí, není-li stanoveno jinak, že předložení skutečností a důkazů účastníky řízení je stále možné i po uplynutí lhůt, kterým podléhá takové předložení podle ustanovení nařízení č. 40/94, a že OHIM nic nezakazuje přihlídnout ke skutečnostem a důkazům, které byly takto opožděně uvedeny nebo předloženy (výše uvedený rozsudek OHIM v. Kaul, bod 42 a rozsudek ze dne 18. července 2013, New Yorker SHK Jeans v. OHIM, C-621/11 P, bod 22).

- 23 Uvedené ustanovení totiž tím, že upřesňuje, že OHIM „nemusí“ v takovém případě přihlížet k takovým důkazům, přiznává OHIM širokou posuzovací pravomoc ohledně rozhodnutí, které musí v tomto smyslu odůvodnit, zda je namístě k těmto důkazům přihlédnout, či nikoliv (výše uvedené rozsudky OHIM v. Kaul, bod 43 a New Yorker SHK Jeans v. OHIM, bod 23).
- 24 Vzhledem k tomu, že se první důvod kasačního opravného prostředku uplatněný navrhovatelem týká pouze posuzovací pravomoci, kterou podle něj disponuje odvolací senát OHIM, je třeba za účelem určení, zda existuje ustanovení, které by stanovilo jinak, jež by mohlo takovou pravomoc vyloučit, odkázat na pravidla upravující odvolací řízení.
- 25 V tomto ohledu pravidlo 50 odst. 1 první pododstavec prováděcího nařízení stanoví, že není-li stanoveno jinak, použijí se ustanovení o řízení před oddělením, které vydalo rozhodnutí, proti kterému bylo podáno odvolání, přiměřeně i pro odvolací řízení.
- 26 Tribunál měl v bodě 36 napadeného rozsudku za to, že z tohoto ustanovení vyplývá, že je odvolací senát povinen použít pravidlo 20 odst. 1 prováděcího nařízení a z tohoto důvodu mít za to, že předložení důkazů, jejichž cílem je prokázat existenci, platnost a rozsah ochrany starší ochranné známky, po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem OHIM způsobuje odmítnutí námitek, aniž má v tomto ohledu odvolací senát posuzovací pravomoc.
- 27 Tribunál tím však vycházel z nesprávného výkladu pravidla 50 odst. 1 prováděcího nařízení, který nezohledňuje dosah třetího pododstavce tohoto ustanovení.
- 28 Ačkoli první pododstavec uvedeného ustanovení zavádí zásadu, podle níž se použijí ustanovení o řízení před oddělením, které vydalo rozhodnutí, proti kterému bylo podáno odvolání, přiměřeně i pro odvolací řízení, třetí pododstavec téhož ustanovení totiž představuje speciální pravidlo, které se od této zásady odchyluje. Toto speciální pravidlo je vlastní odvolacímu řízení proti rozhodnutí námitkového oddělení a před odvolacím senátem stanoví režim skutečností a důkazů předložených po uplynutí lhůt stanovených nebo určených v prvním stupni.
- 29 Na tento zvláštní aspekt odvolacího řízení proti rozhodnutí námitkového oddělení se tedy musí použít pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec prováděcího nařízení namísto ustanovení týkajících se řízení před uvedeným oddělením, mezi něž patří pravidlo 20 odst. 1 prováděcího nařízení.
- 30 V této souvislosti je nutno zdůraznit, že toto speciální pravidlo bylo do prováděcího nařízení zavedeno při jeho změně nařízením č. 1041/2005, jehož cílem je podle bodu 7 odůvodnění zejména jasně určit právní následky procesních nedostatků, k nimž došlo v průběhu námitkových řízení. Toto konstatování potvrzuje, že následky, které jsou u odvolacího senátu spojeny s prodlením zjištěným při provádění důkazů před námitkovým oddělením, musejí být určeny na základě uvedeného pravidla.
- 31 Podle pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce prováděcího nařízení přitom platí, že směřuje-li odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, omezí odvolací senát přezkum odvolání na skutečnosti a důkazy předložené ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením, pokud se senát nedomnívá, že by měly být vzaty v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy podle čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94.
- 32 Prováděcí nařízení tedy výslovně stanoví, že odvolací senát má při přezkumu odvolání směřujícího proti rozhodnutí námitkového oddělení posuzovací pravomoc vyplývající z pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce prováděcího nařízení a čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94 ohledně rozhodnutí, zda je třeba vzít v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy, které nebyly předloženy ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením, či nikoli.

- 33 Proto Tribunál tím, že v bodě 41 napadeného rozsudku uvedl, že pravidlo 20 odst. 1 prováděcího nařízení představuje ustanovení, které stanoví jinak, než brání tomu, aby odvolací senát zohlednil důkazy, které navrhovatel u OHIM předložil opožděně, s tím důsledkem, že tento senát neměl žádný prostor pro uvážení založený na čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94 pro účely zohlednění těchto důkazů, ve svém rozsudku provedl nesprávné právní posouzení.
- 34 Je však třeba připomenout, že vykazuje-li odůvodnění rozsudku Tribunálu porušení unijního práva, ale jeho výrok se jeví jako opodstatněný z jiných právních důvodů, musí být kasační opravný prostředek zamítnut (rozsudky ze dne 13. července 2000, Salzgitter v. Komise, C-210/98 P, Recueil, s. I-5843, bod 58 a ze dne 29. března 2011, ThyssenKrupp Nirosta v. Komise, C-352/09 P, Sb. rozh. s. I-2359, bod 136).
- 35 Z úvah uvedených v bodě 33 tohoto rozsudku přitom vyplývá, že odvolací senát se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 35 až 37 sporného rozhodnutí konstatoval, že z pravidla 20 odst. 1 prováděcího nařízení vyplývá, že nemá posuzovací pravomoc ohledně rozhodnutí, zda je či není třeba vzít v úvahu důkazy předložené opožděně, týkající se existence, platnosti a rozsahu ochrany starší ochranné známky.
- 36 Je nicméně nutno uvést, že odvolací senát v bodě 39 sporného rozhodnutí uvedl, že i kdyby bylo prohlášeno, že má posuzovací pravomoc ohledně rozhodnutí, zda je třeba vzít v úvahu dokumenty předložené opožděně, či nikoli, vykonal by ji v neprospěch osoby, která podala námitky. Následně v bodech 40 až 43 tohoto rozhodnutí uvedl důvody, které tento závěr odůvodňují.
- 37 Tyto důvody, které odvolací senát uplatnil podpůrně za účelem odmítnutí zohlednit důkazy, které B. Rintisch předložil opožděně, mohou zhojit vadu, kterou je stíženo sporné rozhodnutí, pouze v případě, že umožní mít za to, že odvolací senát skutečně využil posuzovací pravomoc, kterou mu přiznává čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94, k tomu, aby s uvedením odůvodnění a s řádným zohledněním všech relevantních okolností rozhodl, zda je třeba pro účely rozhodnutí, které má vydat, opožděné důkazy, jež mu byly předloženy, zohlednit, či nikoliv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. září 2013, Centrotherm Systemtechnik v. OHIM a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, bod 110).
- 38 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr zejména rozhodl, že zohlednění opožděně předložených skutečností nebo důkazů ze strany OHIM v případě, kdy má rozhodovat v rámci námitkového řízení, může být zvláště odůvodněné, usoudí-li OHIM, že skutečnosti předložené opožděně mohou být na první pohled skutečně relevantní, pokud jde o výsledek námitek podaných k OHIM, a že stadium řízení, ve kterém dojde k tomuto opožděnému předložení, a okolnosti, které jej provázejí, takovému zohlednění nebrání (výše uvedené rozsudky OHIM v. Kaul, bod 44, jakož i Centrotherm Systemtechnik v. OHIM a centrotherm Clean Solutions, bod 113).
- 39 Vzhledem k tomu, že B. Rintisch své námitky založil zejména na třech německých zapsaných ochranných známkách, jsou v projednávané věci důkazy o existenci, platnosti a rozsahu ochrany těchto ochranných známek, které měl předložit v průběhu námitkového řízení, přesně a taxativně uvedeny v pravidlu 19 odst. 2 písm. a) bodu ii) prováděcího nařízení. B. Rintisch měl tedy před podáním námitek vědět, které přesně stanovené dokumenty má na jejich podporu předložit. Odvolací senát tedy musí za těchto podmínek vykonávat posuzovací pravomoc restriktivně a opožděně předložení takových důkazů může přijmout pouze v případě, že okolnosti, za nichž k němu došlo, mohou odůvodnit prodlení navrhovatele při provádění důkazů, které mu přísluší.
- 40 Odvolací senát přitom k odůvodnění svého rozhodnutí zejména zdůraznil, že B. Rintisch měl důkaz o obnově zápisu dotčených ochranných známek k dispozici od 2. prosince 2005 a že neuvedl důvod, pro který tento dokument zadržoval až do září 2007.

- 41 Ze sporného rozhodnutí tedy vyplývá, že okolnosti, které provázejí opožděné předložení důkazů o existenci, platnosti a rozsahu ochrany dotčených ochranných známek, nemohou odůvodnit prodlení navrhovatele při provádění důkazů, které mu přísluší.
- 42 Skutečnost, že B. Rintisch předložil před uplynutím lhůty stanovené námitkovým oddělením výpisy z on-line rejstříku Deutsches Patent- und Markenamt, v nichž byla uvedena obnova zápisu dotčených ochranných známek v jiném jazyce než v jazyce řízení, tuto analýzu nemůže zpochybnit, jelikož z pravidla 19 odst. 4 prováděcího nařízení vyplývá, že OHIM nebude brát v úvahu dokumenty, které v této lhůtě nebyly předloženy nebo přeloženy do jazyka řízení.
- 43 Z toho vyplývá, že odvolací senát byl oprávněn odmítnout zohlednit důkazy předložené B. Rintischem po uplynutí lhůt stanovených za tímto účelem námitkovým oddělením, aniž bylo nezbytné, aby se vyjádřil k případné relevanci těchto důkazů nebo aby určil, zda fáze řízení, v níž k tomuto opožděnému předložení došlo, brání tomuto zohlednění.
- 44 Na rozdíl od toho, co tvrdí B. Rintisch, totiž odvolací senát nemusí při výkonu posuzovací pravomoci na základě čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94 přezkoumávat všechna tři kritéria uvedená v bodě 38 tohoto rozsudku, jestliže jediné z těchto kritérií stačí k prokázání, že nemusí přihlídnout k dotčeným opožděně předloženým důkazům (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 4. března 2010, Kaul v. OHIM, C-193/09 P, bod 38).
- 45 Za těchto podmínek nesprávné právní posouzení identifikované v bodě 33 tohoto rozsudku, kterým je stížen napadený rozsudek, nemá na přezkum kasačního opravného prostředku žádný dopad, jelikož je zamítnutí první části druhého důvodu vycházejícího z porušení čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94, které provedl Tribunál v bodě 46 napadeného rozsudku, odůvodněno jinými právními důvody, než jsou ty, které Tribunál uplatnil, a nemůže tedy vést ke zrušení uvedeného rozsudku.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z toho, že odvolací senát zneužil svou pravomoc

Argumentace účastníků řízení

- 46 B. Rintisch tvrdí, že Tribunál podcenil skutečnost, že odvolací senát zneužil své pravomoci.
- 47 OHIM konstatuje, že v kasačním opravném prostředku nelze nalézt žádný argument, který by druhý důvod kasačního opravného prostředku podporoval.

Závěry Soudního dvora

- 48 Pokud jde o druhý důvod kasačního opravného prostředku, je nutno uvést, že se navrhovatel omezuje na obecná tvrzení a nikterak neoznačuje body napadeného rozsudku, které kritizuje, a neuvádí právní argumenty, které uplatňuje na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku.
- 49 Podle ustálené judikatury přitom z článku 256 SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora a čl. 112 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudního dvora, platného ke dni podání kasačního opravného prostředku, nyní čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora, vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení se navrhuje, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, protože jinak by byl kasační opravný prostředek nebo dotčený důvod kasačního opravného prostředku nepřipustný (rozsudky ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, bod 426, jakož i ze dne 22. prosince 2008, British Aggregates v. Komise, C-487/06 P, Sb. rozh. s. I-10515, bod 121).

- 50 Druhý důvod uplatněný B. Rintischem na podporu jeho kasačního opravného prostředku tyto požadavky nesplňuje, a musí být tedy odmítnut jako nepřípustný.
- 51 Vzhledem k tomu, že žádnému z důvodů uplatňovaných navrhovatelem na podporu jeho kasačního opravného prostředku nelze vyhovět, musí být kasační opravný prostředek zamítnut.

K nákladům řízení

- 52 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 53 Vzhledem k tomu, že OHIM náhradu nákladů řízení od navrhovatele požadoval a navrhovatel neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Bernhardu Rintischovi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.